

SIMON BETTINA

A kilencvenes években

*„a kilencvenes évek elég nehezen
választható el a nyolcvanas évektől,
különösen akkor, ha a művészetet nem
tekintjük saját – képzelt vagy valós –
törvényei szerint működő (...) zárt rendszernek.”*
Hornyik Sándor (2002)

A kilencvenes években
utcai kabinokban
szeretkeztek a párok,
mert nem volt külön
szobájuk, és egy ágyban
kellett aludniuk
a szülőknek a gyerekekkel.

Nem volt elég
ágy a lakásokban,
ugyanazon a rekamién
aludt az egész család,
és éjszakai műszakban
dolgoztak a férfiak,
amikor megunták,
hogy reggel a fürdőbe

menet álló farokkal
kell kerülgetniük
a gyerekeket.

A kilencvenes
években állva aludtak
a fiatalok a nappaliban,
nem húzták
ki a fotelágyat, mert
hozzászoktak
az utcai szexhez.
Munkából hazafelé
arról fantáziáltak
a férfiak, hogy az utcán
találják meg a szerelmet,
és beállnak egy üres
kabinba, mert prostitúcióra
nem volt lehetőség
a kilencvenes években,
és amikor egyedül a
használhatatlan
telefonfülkék
emlékeztetnek majd rá,
szerelmesek lesznek
a hajléktalanok helyett.